

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind îmbunătățirea decontării instrumentelor financiare în Uniunea Europeană și depozitarii centrale de instrumente financiare (Central Securities Depositories – CSD) și de modificare a Directivei 98/26/CE

COM(2012) 73 final – 2012/0029 (COD)

(2012/C 299/14)

Raportor: **dl Peter MORGAN**

La 15 martie 2012 și, respectiv, la 3 aprilie 2012, Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, au hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind îmbunătățirea decontării instrumentelor financiare în Uniunea Europeană și depozitarii centrale de instrumente financiare (Central Securities Depositories - CSD) și de modificare a Directivei 98/26/CE

COM(2012) 73 final – 2012/0029 (COD).

Secțiunea pentru piața unică, producție și consum, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 12 iunie 2012.

În cea de-a 482-a sesiune plenară, care a avut loc la 11 și 12 iulie 2012 (ședința din 11 iulie 2012), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 110 voturi pentru, 2 voturi împotriva și 4 abțineri.

1. Concluzii și recomandări

1.1 CESE salută prezenta inițiativă de reglementare. Odată cu introducerea regulamentului privind CSD, Comisia va fi finalizat cei trei piloni ai noului cadru de reglementare a infrastructurii financiare din UE: CSD, EMIR și MiFID/MiFIR.

1.2 Introducerea monedei euro a fost un catalizator pentru investițiile transfrontaliere în instrumente financiare, iar buna funcționare a investițiilor transfrontaliere se bazează pe standarde comune pe întreg teritoriul Uniunii. Un grad ridicat de disciplină în materie de decontare reduce riscul de contra-partidă sau, mai specific, riscul de lichiditate și riscul de înlocuire. Și mai important este că favorizează protecția investitorilor; contribuind la asigurarea decontării sigure și în timp util a tranzacțiilor dintre cumpărătorii și vânzătorii de instrumente financiare. În acest sens, regulamentul este un important pas înainte către realizarea pieței unice.

1.3 O schimbare majoră propusă pentru domeniul de aplicare al activităților CSD este interdicția pentru CSD de a deține o licență bancară limitată. Acest lucru va afecta cele două mari CSD-uri internaționale – Euroclear și Clearstream – care își utilizează capacitățile bancare pentru a sprijini procesul de decontare și de custodie la o scară foarte largă. CESE recunoaște că vocile influente la nivel mondial (G20, Comisia Europeană, IOSCO etc.) se pronunță categoric pentru separarea instituțiilor de credit. Comitetul sprijină poziția Comisiei și consideră că cea mai bună soluție este aceea a unei bănci separate.

1.4 O altă propunere-cheie este cerința privind decontarea uniformă la momentul T+2. Deși este probabil ca acest lucru să poată fi realizat în UE, vor trebui abordate o serie de preocupări legate de tranzacțiile realizate la scară mondială.

1.5 Propunerile solicită dematerializarea instrumentelor financiare tranzacționabile. Există o perioadă de tranziție care

se va încheia în 2020. În ciuda acestui lucru, statele membre au înregistrat progrese inegale în acest sens și poate fi necesar un compromis politic.

2. Introducere

2.1 Depozitarii centrale de instrumente financiare (Central Securities Depositories - CSD) sunt instituții de importanță sistemică pentru piețele financiare. Orice tranzacție bursieră sau extrabursieră cu instrumente financiare este urmată de procese de post-tranzacționare care duc la decontarea tranzacției, adică predarea instrumentelor financiare contra numerar. CSD-urile sunt instituții-cheie, care permit decontarea prin gestionarea așa-numitelor sisteme de decontare a instrumentelor financiare. De asemenea, CSD-urile asigură înregistrarea inițială și administrarea centralizată a conturilor de instrumente financiare care înregistrează numărul de instrumente financiare emise, emitenții acestora și orice modificare referitoare la deținătorii instrumentelor financiare.

2.2 CSD-urile joacă un rol crucial și pe piața garanțiilor, în special pentru scopurile politicii monetare. De exemplu, aproape toate garanțiile eligibile pentru operațiunile de politică monetară ale băncilor naționale din UE, în special din zona euro, trec prin sistemele de decontare a instrumentelor financiare operate de CSD-uri.

2.3 Sistemele de decontare a instrumentelor financiare din UE au decontat în 2010 operațiuni în valoare de aproximativ 920 000 de miliarde EUR și depozitau, la sfârșitul anului 2010, instrumente financiare însumând aproape 39 000 de miliarde EUR. În UE există peste 30 de CSD-uri, în general câte unul în fiecare țară, și două CSD-uri „internaționale” (ICSD-uri - Clearstream Banking Luxemburg și Euroclear Bank), o subcategorie de CSD-uri specializate în emiterea de obligațiuni internaționale, cunoscute în mod obișnuit sub denumirea de „euro-obligațiuni”.

2.4 În timp ce în interiorul frontierelor naționale sistemele post-tranzacționare naționale sunt în general sigure și eficiente, decontarea transfrontalieră în sprijinul investițiilor transfrontaliere este mai complexă și ocazională costuri mai ridicate decât decontarea internă. De exemplu, cazurile de neexecutare a decontării sunt mai frecvente în cazul tranzacțiilor transfrontaliere decât în cazul tranzacțiilor interne, iar costurile de decontare transfrontalieră sunt de până la patru ori mai mari decât costurile de decontare internă. În general, costurile aferente CSD, deși importante pentru emitenți, nu reprezintă decât o foarte mică parte din costurile totale pe care le implică utilizarea tuturor elementelor infrastructurii.

2.5 Aceste probleme de siguranță sunt cauzate de o serie de factori, printre care:

- Durata ciclului de decontare. Perioada dintre tranzacție și decontare nu este armonizată în UE, ceea ce antrenează perturbări la decontarea transfrontalieră a instrumentelor financiare;
- O proporție mică, dar semnificativă a instrumentelor financiare încă există pe suport de hârtie. Aceste instrumente financiare se decontează după un ciclu de decontare mult mai lung, ceea ce sporește riscurile suportate de investitori;
- Cazurile de neexecutare a decontării, adică situația în care o tranzacție nu este decontată la data prevăzută pentru decontare, nu fac obiectul unor penalizări disuasive pe toate piețele și, acolo unde există, măsurile de disciplină în materie de decontare diferă foarte mult de la o piață la alta;
- Deși Directiva 98/26/CE privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare reduce perturbările cauzate unui sistem de decontare a instrumentelor financiare de deschiderea procedurii insolvenței în cazul unui participant la sistemul respectiv, aceasta nu abordează alte riscuri la adresa sistemului și nici rezistența CSD-ului care operează sistemul. Anumite CSD-uri sunt supuse unor riscuri suplimentare de credit și de lichiditate, apărute în urma furnizării de servicii bancare auxiliare serviciilor de decontare;
- Deși sunt considerate un prim pas către consolidarea piețelor europene ale serviciilor de decontare, acordurile de conexiune dintre CSD-uri ridică probleme de siguranță în lipsa unor reguli prudențiale specifice, aplicabile în cazul unor astfel de conexiuni. Mai mult, aceste acorduri sporesc interdependența CSD-urilor, ceea ce oferă un argument în plus pentru introducerea unui cadru prudențial comun.

2.6 Absența unei piețe interne unice eficiente a serviciilor de decontare constituie, de asemenea, un motiv de îngrijorare important. Există în continuare bariere importante în calea pieței europene de post-tranzacționare, cum ar fi, de exemplu, limitarea accesului emitenților de instrumente financiare la CSD-uri, regimurile și normele naționale diferite de acordare a licențelor în cadrul UE și concurența restrânsă dintre diferitele CSD-uri naționale. Din cauza acestor bariere, piața este foarte fragmentată. În consecință, decontarea transfrontalieră a tranzacțiilor presupune „lanțuri” de deținere nejustificat de complexe, care implică adesea mai multe CSD-uri și o serie de alți intermediari. Acest lucru are un impact negativ asupra eficienței, dar și asupra riscurilor asociate tranzacțiilor transfrontaliere.

2.7 Aceste probleme sunt importante deoarece în Europa tranzacțiile transfrontaliere, care variază de la vânzările/cumpărările obișnuite de instrumente financiare până la transferurile de garanții, continuă să crească, iar CSD-urile devin tot mai interconectate. Se preconizează că aceste tendințe se vor accelera odată cu introducerea proiectului Target2 Securities (T2S), lansat de Eurosistem pentru a asigura o platformă comună, fără granițe, pentru decontarea instrumentelor financiare în Europa și programat să înceapă în 2015.

3. Explicarea detaliată a propunerii de regulament

3.1 Regulamentul propus are două părți principale: măsuri care vizează toți operatorii de pe piață în contextul decontării instrumentelor financiare (titlul II) și măsuri care vizează numai CSD-urile (titlurile III, IV și V).

Decontarea instrumentelor financiare

3.2 Titlul II impune așa-numita „dematerializare/imobilizare a instrumentelor financiare”, care reprezintă emiterea de instrumente financiare prin înscriere în cont. Această măsură vizează creșterea eficienței decontării, facilitarea reducerii perioadelor de decontare și asigurarea integrității emisiunilor de instrumente financiare prin facilitarea reconcilierii portofoliilor de instrumente financiare. Propunerea de regulament prevede o perioadă de tranziție suficient de îndelungată, până la 1 ianuarie 2020, pentru a permite operatorilor de pe piețele statelor membre unde încă mai există cantități importante de instrumente financiare pe suport de hârtie să respecte această măsură.

3.3 Titlul armonizează perioada de decontare pentru tranzacțiile cu instrumente financiare încheiate pe întreg teritoriul UE. În Europa, majoritatea tranzacțiilor cu instrumente financiare sunt decontate după două sau trei zile de la ziua încheierii tranzacției, în funcție de fiecare piață. Perioada de decontare va fi armonizată și fixată la două zile după ziua încheierii tranzacției, deși vor fi permise și perioade de decontare mai scurte.

3.4 Titlul armonizează măsurile de disciplină în materie de decontare la nivelul întregii UE. Acestea constau în măsuri ex ante, de prevenire a cazurilor de neexecutare a decontării și măsuri ex post, de abordare a cazurilor de neexecutare a decontării.

Autorizarea și supravegherea CSD-urilor

3.5 Directiva 98/26/CE definește deja sistemele de decontare a instrumentelor financiare ca fiind acorduri formale care permit transferurile de instrumente financiare între diferiți participanți. Cu toate acestea, directiva respectivă nu abordează instituțiile care sunt responsabile pentru gestionarea unor astfel de sisteme. Având în vedere creșterea complexității acestor sisteme și riscurile legate de decontare, este esențial ca instituțiile care gestionează sistemele de decontare a instrumentelor financiare să fie definite din punct de vedere juridic, autorizate și supravegheate în conformitate cu un set comun de norme prudențiale.

3.6 CSD-urile trebuie să fie autorizate și supravegheate de autoritățile naționale competente din locul în care acestea sunt stabilite. Cu toate acestea, având în vedere creșterea dimensiunii transfrontaliere a activității acestora, ar trebui să fie consultate alte autorități, legate de sistemul sau de sistemele de decontare a instrumentelor financiare operat(e) de CSD, și de celelalte entități ale grupului. AEVMP va avea un rol important în elaborarea unor proiecte de standarde tehnice în vederea armonizării procesului de autorizare și a asigurării cooperării între autorități.

3.7 Propunerea acordă CSD-urilor autorizate un „pașaport” pentru a presta servicii în Uniune, fie prin prestarea în mod direct a unui serviciu într-un alt stat membru, fie prin înființarea unei sucursale în statul membru respectiv. Un CSD dintr-o țară terță poate avea acces pe piața Uniunii dacă este recunoscut de AEVMP.

Cerințe pentru CSD-uri

3.8 Întrucât CSD-urile au o importanță sistemică și prestează servicii esențiale pentru piața instrumentelor financiare, trebuie să fie supuse unor standarde prudențiale stricte pentru a garanta viabilitatea acestora și protecția participanților. Cerințele pentru CSD-uri sunt grupate în mai multe categorii: cerințe organizatorice, norme de conduită în afaceri, cerințe privind serviciile de tip CSD, cerințe prudențiale și cerințe privind conexiunile între CSD-uri.

3.9 Normele de conduită în afaceri prevăd ca operațiunile să fie nediscriminatorii, transparente și bazate strict pe riscuri, precum și comunicarea integrală a costurilor și veniturilor către autoritățile competente.

3.10 Cerințele aplicabile serviciilor de tip CSD includ obligații referitoare la reconcilierea conturilor pe durata unei zile și la segregarea conturilor. În ceea ce privește decontările în numerar, propunerea impune CSD-urilor să deconteze prin conturile băncilor centrale ori de câte ori acest lucru este posibil și practic. Decontarea în banii băncii comerciale este permisă; cu toate acestea, spre deosebire de anumite practici curente, aceasta trebuie realizată prin intermediul unei instituții de credit separate, care acționează ca agent de decontare.

3.11 Cerințele prudențiale privind CSD-urile de la secțiunea 4 includ dispoziții importante privind atenuarea riscului operațional. Deoarece CSD-urilor nu li s-ar permite să presteze servicii bancare în mod direct, principalul risc cu care se vor confrunta acestea este riscul operațional. Aceste prevederi includ măsuri corespunzătoare pentru a asigura în orice moment continuitatea operațiunilor, inclusiv a celor de decontare. Cerințele de capital sunt, de asemenea, stabilite prin raportare la cheltuielile de funcționare – CSD-urile trebuie să dețină capitalul, rezultatul reportat și rezervele necesare pentru a acoperi cheltuielile de funcționare timp de cel puțin șase luni.

3.12 Cerința pentru CSD-urile conectate implică introducerea de norme identice privind caracterul definitiv al decontării.

Accesul la CSD-uri

3.13 Printre obiectivele prezentei inițiative se numără deschiderea pieței serviciilor de tip CSD și înlăturarea obstacolelor în calea accesului la acestea. Sunt abordate trei tipuri de acces: (a) între emitenți și CSD-uri, (b) între CSD-uri și (c) între CSD-uri și alte infrastructuri ale pieței.

3.14 Proiectul introduce dreptul emitenților de a-și înregistra instrumentele financiare la orice CSD autorizat în Uniune, precum și dreptul CSD-urilor de a presta servicii pentru instrumentele financiare emise în temeiul dreptului unui alt stat membru.

3.15 Un CSD trebuie să aibă dreptul de a primi fluxuri de tranzacții de la contrapărțile centrale (CCP-uri) și de la locurile de tranzacționare, iar infrastructurile respective trebuie să aibă acces la sistemele de decontare a instrumentelor financiare gestionate de CSD-uri.

Instituțiile de credit

3.16 Atunci când decontarea în banii băncii centrale nu este o soluție practică sau posibilă, CSD-urile pot oferi participanților decontarea în banii băncilor comerciale. Cu toate acestea, CSD-urile nu trebuie să ofere, ele însele, serviciile bancare auxiliare decontării, ci trebuie autorizate de autoritățile competente respective să desemneze o instituție de credit care să funcționeze ca agent de decontare, în vederea deschiderii de conturi în numerar și acordării de facilități de creditare pentru a înlesni decontarea.

3.17 Această separare între CSD-uri și agenți de decontare este o măsură importantă în sensul abordării și îmbunătățirii gradului de siguranță al CSD-urilor. Serviciile bancare auxiliare decontării sporesc riscurile la care sunt expuse CSD-urile și, deci, probabilitatea ca CSD-urile să intre în insolvență sau să fie supuse unor tensiuni grave.

3.18 Deși serviciile bancare sunt prestate de obicei de anumite CSD-uri pe durata unei zile (fiind complet acoperite prin garanții și prin alte resurse financiare) și se limitează la serviciile auxiliare decontării, sumele prelucrate sunt totuși semnificative și eventuala insolvență a CSD-urilor ar avea consecințe negative asupra piețelor instrumentelor financiare și ale plăților. Cerința de a oferi servicii bancare prin intermediul unei entități juridice distincte de cea care prestează serviciile CSD de bază va preveni transmiterea riscurilor aferente serviciilor bancare la prestarea serviciilor de tip CSD de bază, în special în cazul insolvenței sau al unor tensiuni grave cauzate de serviciile bancare.

3.19 Pentru CSD-urile care oferă în prezent servicii bancare, principalele costuri asociate cu această măsură sunt costurile juridice pe care le presupune înființarea unei entități juridice distincte care să ofere servicii bancare. În opinia Comisiei, nu există alternative mai puțin stringente la separarea serviciilor bancare, care să elimine în totalitate pericolul de transmitere a riscurilor de la serviciile bancare la serviciile de tip CSD de bază.

3.20 Pentru a obține câștigurile de eficiență rezultate din furnizarea de servicii de tip CSD și de servicii bancare în cadrul aceluiași grup de întreprinderi, cerința ca serviciile bancare să fie realizate printr-o instituție de credit separată nu trebuie să împiedice respectiva instituție de credit să facă parte din același grup de întreprinderi ca și CSD-ul.

3.21 Autoritatea competentă trebuie să fie în măsură să demonstreze, de la caz la caz, absența riscului sistemic pe care îl presupune furnizarea de către aceeași entitate juridică atât a serviciilor de tip CSD, cât și a serviciilor bancare. În astfel de cazuri ar putea fi transmisă o solicitare motivată Comisiei Europene, aceasta putând autoriza derogarea. În orice caz, activitățile CSD-urilor autorizate să funcționeze ca instituții de credit trebuie să se limiteze la furnizarea de servicii bancare auxiliare decontării.

Sanctiuni

3.22 De exemplu, o evaluare a regimurilor existente la nivel național a arătat că nivelurile sancțiunilor pecuniare variază foarte mult de la un stat membru la altul, că unele autorități naționale nu dispun de anumite competențe de sancționare importante și că anumite autorități competente nu pot impune sancțiuni persoanelor fizice și juridice. Prin urmare, Comisia propune ca autoritățile competente să dispună de un set minim de sancțiuni și măsuri administrative, inclusiv retragerea autorizației, avertizările publice, demiterea conducerii, restituirea profiturilor obținute în urma încălcării în cazurile în care acestea pot fi stabilite, și amenzi administrative.

4. Perspectiva CESE

4.1 CESE salută prezenta inițiativă de reglementare. Odată cu introducerea regulamentului privind CSD, Comisia va fi finalizat cei trei piloni ai noului cadru de reglementare a infrastructurii financiare din UE: CSD, EMIR și MiFID/MiFIR. Împreună, aceste trei instrumente asigură o acoperire cuprinzătoare și largă a pieței. Comisia trebuie să se asigure că aceste instrumente se completează fără suprapuneri care ar putea duce la interpretări diferite ale noilor norme. Este, de asemenea, esențial ca în ceea ce privește o serie de domenii importante, toate aceste inițiative legislative să fie omogene și coerente unele cu altele.

4.2 Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) va deține responsabilitatea de a elabora standarde tehnice pentru această nouă legislație, precum și pentru ceilalți doi piloni. Comitetul remarcă amploarea sarcinilor și a responsabilităților atribuite autorității într-un cadru de timp relativ scurt. Acestea includ, printre altele, responsabilități pentru reglementarea agențiilor de rating de credit, supravegherea sectorului de audit, implicarea în vânzarea în lipsă și în swapurile pe riscul de credit, supravegherea Directivei privind administratorii fondurilor speculative și ai altor fonduri de investiții alternative (AFIA). Pentru a-și îndeplini sarcinile în mod eficient, este esențial ca AEVMP să aibă suficient personal calificat și cu experiență.

4.3 Întrucât societățile de servicii financiare fac obiectul unui nou regulament, al unei noi supravegheri și al unor noi cerințe prudențiale etc., reglementările privind CSD-urile vor produce o nouă serie de schimbări în industria serviciilor financiare. CESE sprijină introducerea acestor schimbări suplimentare, dar îndeamnă autoritățile de reglementare și supraveghere, în special AEVMP, să fie atente la eventualele probleme care ar putea fi cauzate de supraîncărcarea reglementară.

4.4 Introducerea monedei euro a fost un catalizator pentru investițiile transfrontaliere în instrumente financiare, iar buna funcționare a investițiilor transfrontaliere se bazează pe standarde comune pe întreg teritoriul Uniunii. Un grad ridicat de disciplină în materie de decontare reduce riscul de contrapartidă sau, mai specific, riscul de lichiditate și riscul de înlocuire. Și mai important este că favorizează protecția investitorilor; contribuind la asigurarea decontării sigure și în timp util a tranzacțiilor dintre cumpărătorii și vânzătorii de instrumente financiare. În acest sens, regulamentul este un important pas înainte către realizarea pieței unice.

4.5 De asemenea, în contextul pieței unice, propunerea privind „acordarea unui pașaport” este binevenită deoarece va contribui la înlăturarea obstacolelor în calea accesului; în aceeași ordine de idei, emitenților li se va acorda dreptul de a-și înregistra instrumentele financiare la orice CSD autorizat din UE. Această spargere a monopolului național este binevenită pentru piața internă.

4.6 Este de așteptat ca abordarea cu risc scăzut a definiției modelului de afaceri al CSD, combinată cu faptul că modelul va fi de fapt limitat prin regulament, va avea atât efecte pozitive, cât și negative asupra competitivității și inovării în rândul CSD-urilor. Deschiderea pieței transfrontaliere va reprezenta un progres incontestabil. Pe de altă parte, CSD-urile sunt autorizate să ofere o serie de servicii doar dacă acestea contribuie la sporirea siguranței, a eficienței și a transparenței piețelor instrumentelor financiare. Pe lângă aceasta, și pentru a se încuraja în continuare inovarea, CESE propune să se interzică CSD-urilor numai deținerea de societăți non-CSD atunci când aceste activități ar fi în detrimentul profilului de risc al CSD.

4.7 O schimbare majoră propusă pentru domeniul de aplicare al activităților CSD este interdicția pentru CSD de a deține o licență bancară limitată. Acest lucru va afecta cele două mari CSD-uri internaționale – Euroclear și Clearstream – care își utilizează capacitățile bancare pentru a sprijini procesul de decontare și de custodie la o scară foarte largă. Domeniul de aplicare al activităților bancare este foarte limitat și a ieșit din criza recentă fără probleme. Cu toate acestea, CESE recunoaște că vocile influente la nivel mondial (G20, Comisia Europeană, IOSCO etc.) se pronunță categoric pentru separarea instituțiilor de credit. CSD-urilor li se va permite să înființeze o bancă cu domeniu de aplicare limitat, aflată în proprietatea unui grup. Este de așteptat ca acest lucru să ducă la o revizuire majoră a modelului de afaceri al CSD-urilor.

4.8 În ciuda poziției Comisiei, care afirmă că nu există alternative la separarea serviciilor bancare de serviciile de bază ale CSD-urilor, dispoziția prezentată la punctul 3.21 prevede posibilitatea unei derogări, atunci când există sprijinul autorității naționale competente. Chiar dacă posibilitatea derogării există, Comitetul sprijină poziția Comisiei și consideră că cea mai bună soluție este aceea a unei bănci separate.

4.9 Propunerile solicită dematerializarea instrumentelor financiare tranzacționabile. Există o perioadă de tranziție care se va încheia în 2020. Chiar și în aceste condiții, statele membre au înregistrat progrese inegale în acest sens și ar putea fi necesar un compromis politic.

4.10 O altă propunere-cheie este cerința privind decontarea uniformă la momentul T+2. Deși este probabil ca acest lucru să poată fi realizat, vor trebui abordate o serie de preocupări legate de tranzacțiile realizate la scară mondială. Acestea includ complicațiile create de schimbul valutar, posibilitatea ca acțiunile să fie cumpărate pe credit, decalajele de fus orar, ciclurile diferite de decontare de pe piețele din alte regiuni și costul semnificativ pe care l-ar putea implica automatizarea sistemelor pentru a face posibil momentul T+2.

4.11 Regulamentul prevede practic ca toate CSD-urile să instituie regimuri care îi „amendează” pe participanții care nu decontează la timp, însă regimul trebuie adaptat instrumentului. Amendarea livrării întârziate de acțiuni nelichide sau ale IMM-urilor ar avea un efect dăunător asupra lichidității pieței acestora. Ar trebui luată în considerare o derogare pentru IMM-urile cotate la bursă. Propunerea de regulament nu abordează scopul în care vor fi folosite fondurile provenite din amenzi.

Bruxelles, 11 iulie 2012

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Staffan NILSSON
